

For og imod centralskolen

Af foranstående artikel ses det, at gennemførelsen af det nye skolebyggeri var en særdeles langsommelig sag. Såvel i sogneråd og skolekommission som blandt beboerne var der tøven og skepsis. Således vil daværende sognerådsformand Martin Nejstgård, Rakkeby, ikke have æren af skolens tilblivelse. »Det var ikke min skyld, den blev bygget«, siger han. »Jeg syntes de gamle skoler var gode nok. Men det var som om der gik en pest over landet i de år: Alle steder skulle der bygges nye skoler, som skulle være store nok til, at der kunne indrettes sløjdsal, skolekøkken og gymnastiksal«. Videre fortæller Nejstgård, at det på nogle forudgående møder i Sdr. Harritslev somme tider »gik noget hårdt til«. Nogle i Sdr. Harritslev følte, at Rakkeby tog alting fra dem. Men da det var besluttet at bygge skolen, var Nejstgård aldrig i tvivl om dens placering, for – som han siger »Rakkeby var jo mere end dobbelt så stor som Harritslev«. Nejstgård tilføjer, at man sammen med den nye skole med inspektørbolig også fik biblioteket.

Også Sine Abrahamsen, Sdr. Harritslev, hvis afdøde mand, P. Abrahamsen var sognerådsmedlem og tilhænger af den nye skole, husker at der i Sdr. Harritslev var udbredt modstand mod skoleplanerne. Nogle mente, at skolen i Sdr. Harritslev måtte være god nok, og ellers kunne forældrene jo sende børnene til Hjørring – for egen regning. Det blev også fremført, at det ville blive alt for bekosteligt med den bus, som skulle transportere Sdr. Harritslev-børnene til Rakkeby. Fælles for beboerne var nok i øvrigt en forståelig og naturlig uvilje til frivilligt at give afkald på deres egen skole.

Sine Abrahamsen erindrer, ligesom Nejstgård, at bølgerne kunne gå højt på møderne i Sdr. Harritslev. Hun fortæller, at Martin Nejstgård efter et sådant møde sagde til hendes mand: »Det var da godt, de ikke havde bøsser, for så havde de nok skudt os!« Trods alvoren var der altså overskud til en smule humor!

Efterhånden vendte stemningen, bl.a. blev det påpeget, at mindre velstillede folks børn næppe ville kunne komme i en mere moderne skole end den to-klassede, hvis der ikke blev bygget en kommunal 7-klassem skole. Især børnerige familier gik ind for centralskolen! Modstanderne gav sig – men altså ikke uden sværds slag – og heller ikke uden et kommunalt løfte om fri transport af børnene til den nye skole.